

Interview Catriene Thuring, de nieuwe voorzitter van Dalas

Fred Poelma, redactie.biotechniek@gmail.com

Op 20 november 2019 werd Catriene gekozen als voorzitter van DALAS. De huidige functie van Catriene is adjunct-hoofd van de Centrale Dienst Proefdieren (CDP) van het Universitair Medisch Centrum Groningen.

Alvorens ik je wat meer ga vragen over je rol als voorzitter van de DALAS wil ik je wat vragen over je achtergrond en hoe je in Groningen verzeild bent geraakt. Kan je iets vertellen over je achtergrond en opleiding?

In 1989 ben ik begonnen met mijn opleiding als dierenarts en al tijdens mijn studie raakte ik geïnteresseerd in proefdieren. Nadat ik afgestudeerd was, heb ik een promotieonderzoek gedaan in Ierland naar prionziekten bij schapen. In 2002 ben ik begonnen als proefdierdeskundige in Groningen.

In je dagelijks werk heb je te maken met proefdieren. Met welke proefdieren wordt in Groningen onderzoek gedaan?

Bij de CDP wordt met name onderzoek gedaan met knaagdieren, maar ook met zoetwater-vissen.

Heb je zelf huisdieren? En hoe kijk je daarnaar?

Ja, ik heb thuis schapen en kippen. In feite kijk ik met dezelfde bril naar mijn huisdieren als naar de dieren in de CDP-faciliteit. Ik denk dat ik met een meer dan gemiddeld oog kijk of de dieren die wij thuis houden er goed bij zitten, of ze pijn of ander ongemak hebben.

Hoe ziet je dagelijks werk eruit en wat vind je leuk in je werk?

Vanuit mijn werk als adjunct-hoofd, ben ik rechtstreeks betrokken bij het opstellen van beleid met betrekking tot dierproeven binnen het UMCG en de praktische zaken die daaruit voort- >>

vloeien. Het leuke van mijn werk is dat geen dag hetzelfde is. Ik spreek met veel mensen en juist de combinatie van gesprekken met proefdiervverzorgers, biotechnici, onderzoekers over dierproeven en het werken met dieren, maakt mijn werk zo leuk.

Wat vind je een lastig onderwerp in je werk?

Het feit dat er fokoverschot is van proefdieren. Dat dieren die je gefokt hebt niet gebruikt kunnen worden in een experiment en vervolgens gedood moeten worden. Ik vind het problematisch om gezonde dieren te doden. Een ander lastig punt vind ik het transport van dieren, zowel transport over relatief korte afstanden binnen ons land als langdurig internationaal transport. Dit veroorzaakt veel ongemak en stress bij dieren en kan ook onderzoeksresultaten negatief beïnvloeden.

Wat is een belangrijke drijfveer in je werk?

Ik wil graag stimuleren dat we altijd kritisch blijven over de kwaliteit van dierexperimenteel onderzoek. Daarbij vind ik het belangrijk om alle betrokkenen daar deelgenoot van te maken. Dat betekent dat je dierexperimenteel onderzoek op een goede manier opzet en voorbereidt (volgens de PREPARE-richtlijn) en vervolgens op een transparante wijze publiceert (volgens de ARRIVE-richtlijn).

DALAS ik wil het nu even met je hebben over de DALAS. Wat vind je van de huidige DALAS?

Ik vind het heel positief dat DALAS een groot ledenbestand heeft van diervverzorgers, biotechnici, IvD-leden e.a. die zich echt als professionals verenigd voelen.

Ik vind het een uitdaging om meer en andere professionals te betrekken bij DALAS, zoals onderzoekers maar ook mensen die zich bezighouden met fok van proefdieren, biologische veiligheidsfunctionarissen, arbo- en milieudeskundigen, e.a. Ik wil deze professionals ook graag betrekken bij DALAS want zij hebben ook een aandeel in dierproeven. Ik wil dat DALAS

hen iets kan bieden zoals bij- en nascholing. Het is ook mijn ambitie en uitdaging dat DALAS goed blijft aansluiten bij de FELASA (de Europese overkoepelende proefdiervereniging).

Hoe ziet DALAS er over 10 jaar uit?

Mijn wens is dat DALAS dan een bloeiende vereniging is, met actieve leden die een mooie afspiegeling zijn van alle partijen en professionals actief betrokken bij dierproeven. En dat DALAS wordt gezien als een professionele partij in de communicatie met andere stakeholders, zoals overheid, beleid, handhavers, zowel in binnen- als buitenland.

Hoe kan DALAS een rol spelen bij de invulling van Leven Lang Leren?

Ik zie hierbij een belangrijke rol weggelegd voor DALAS, dat is ook een doelstelling van DALAS. Ik wil de leden van DALAS, de professionals, stimuleren zelf een kwaliteitsstandaard te definiëren en dit vervolgens vast te leggen in Best Practices. DALAS wil een educatieve ruimte creëren die je nodig hebt voor het ontwikkelen en de borging van de kwaliteitsstandaard. De bestaande en goedbezochte initiatieven als Biotechnische Dagen en Themadagen zijn natuurlijk al een prachtige start. Innovaties en Best Practices die komen vanuit het veld, kunnen op een structurele manier verspreid in de vorm van na-/bijscholing. DALAS is bezig om een website op te zetten die o.a. dient als informatiebron en archief. Ik zie dit als een belangrijk communicatiemiddel.

Wat vind je van het concept "Culture of Care" (C of C)?

Als eerste moet je helder hebben wat er wordt verstaan onder C of C? En wat wordt er mee beoogd? Het moet duidelijk zijn dat we met z'n allen goed willen zorgen voor dieren, in de breedste zin des woords. En vervolgens: hoe bereik je dat we de neuzen dezelfde kant op krijgen. Een belangrijk uitgangspunt is dat je open staat en respect hebt voor opmerkingen en zienswijzen van andere betrokkenen in het werkveld. Je moet een veilige ruimte bieden om opmerkingen over verbetering van zorg te delen. In de communicatie moet de 'zender' een opmerking durven te delen en de 'ontvanger' moet er voor open staan. Zowel binnen een bedrijf als tussen bedrijven kan je C of C stimuleren. Bijvoorbeeld als je het hebt over C of C tussen bedrijven: een leverancier van proefdieren zou tijdig en helder dienen te communiceren over een besmetting binnen een bedrijf naar de afnemers van proefdieren.

Hoe zie je de ontwikkeling rondom dierproeven de komende 10 jaar?

Er is een dalende trend van het aantal dierproeven in NL (ca. 450.000 in 2018, 15% minder dan het jaar ervoor).

In 2030 kunnen we beoordelen welk effect TPI (Transitie naar Proefdiervrije innovatie) heeft gehad. Er is momenteel veel aandacht voor proefdiervrije innovatie. Wat al deze aandacht heeft opgeleverd moet in 2030 zichtbaar zijn. Dan krijgen we antwoord op de vragen: heeft deze aandacht voor TPI werkelijk gezorgd voor een verschuiving? Bij fundamenteel onderzoek? Bij toegepast onderzoek? Hebben de vergunninghouders hun beleid aangepast in het kader van TPI? Hebben ook subsidiërende instanties aanpassingen gemaakt?

Ik zie het gebruik van organoïden eerder als aanvulling op dierexperimenteel onderzoek dan als een op zichzelf staand alternatief. Je kan als voorbereidende stap gebruik maken van organoïden, het onderzoek 'slimmer' aanpakken. Ik denk dat je middels gebruik van organoïden in de voorbereidende fase (bijvoorbeeld screenen van werkzaamheid van medicijnen) proefdieren kan besparen.

Tot slot wil ik je namens de redactie van Biotechniek en proefdiervrij Nederland heel veel succes wensen als voorzitter van DALAS!

«